

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

מסורת הש"ס

(א) [תוספת מ"ה ה"ו]
(ב) [ג'ל דתניא] (ג) שבת
קתה (ד) [ג'ל מכותה
למיקרה] (ה) [מסכים ח':]
(ו) [פי' לענה ערוך] (ז) [ג'ל
הטרי דלתה כהה לירי]
(ח) [פי']
(ט) [מנהגין את ע"ש
וברשי ו'ע']

רבינו חננאל

[illegible]

לֹא־אֶמְרָה אֲנִי מִיָּד
לְאֶבְלֶכֶת הָרִי אֲמַרְי יֵין
מְבוֹשֵׁל אֵין כִּי מִשּׁוֹם יֵין
נֶסֶךְ שׁ"מ דֶּאֱבֶלֶת עֹבֵד
מִזְבֵּחֵיכֶם הַזֶּה: קִישָׁתָא
דְּמִיָּא יֵין כִּי מִשּׁוֹם לְלוֹ
לֹא שֵׁנָא בְּיוֹם וְלֹא שֵׁנָא
בְּלִילִיָּה וְלֹא אֲמַרְיֵנָּא אִימַת
יֵין שְׁתֵּי עֲלֵיהֶם. לְדֹאִיכָא
דְּאֲמַרְי רַב לֹא הוּא שְׁתֵּי
לֹא מְבִי אִרְמָאָה וְלֹא מְבִי
אִרְמִלְחָא שְׁמוּאֵל מְבִי
אִרְמָאָה לֹא הוּא שְׁתֵּי אֲמַר
לֹא וְהִירִי אֲבִילוֹ מְבִי
אִרְמִלְחָא (לֹא) הוּא שְׁתֵּי

אמר סירכא דגברא גקיסא:
רבי סימון מפרש חד קונרי

٧٠

עין משפט
גר מצוה

סג א מ"י פ"א מהל' מכללות חסודות ה' י עו"ש י"ד סימן קכג סעיף ד:
סד ב ג ד מ"י פ"א מהלכות שנת הלכה יא סמג לארץ סה עו"ש י' י"א סימן שסא סעיף ח:
סה ה מ"י פ"א מהל' רוצה הלכה ז סמג ע"ן פט טור י"ד סימן קעז:

בו ז' מתי פירא מהל'
 מהלכות מקורות הל'
 ט סמג לארין קמה טור
 ש"ע י"ד סימן קנב סעיף
 ח כג"ה:
 בו ז' מתי פירא מהל'
 רוצה הלכה הל' סמג
 עשין עט טור י"ד סימן
 קטז:

ח ח חיי פירא מהל'
מחלות ואקרות ו
ט ט טמא לארין קתא טעויע
ייד סימן קרב טעין ג'
י י חיי פירא מהל'
דאס אלסא וי
פסין מט טור ייד סימן
קרב:
י י חיי פירא מהל' וטמא
טס (טור טס):
ק ק חיי פירא מהל'
ק ל חיי פירא מהל'
מחלות ואקרות
האלס וטמא לארין קתא
טור טעין ייד סימן קרב
טעין י':

הנהגות הב"ח
(6) נמ' לזכור ליה יהוה
קיסמא: (3) רש"י ד"ה
לדבר ולמי וכו' דמלך ויקר.
נ"ב וכן הוא ביצמות סוף
פ"ק דף ח:

לעזי רש"י
פירש"ן. שיקי.
קוב"א, גיגית, מיכל גדול
תנול.
אולינש"א [אלינש"א].
לענה.

מוסף רש"י
ראפרסמון.
אפרסמון (1707) 1.1.

אלונית כבדייטא מותרת. פשוט של היה מחמלו יין ביד
עובד כוכבים אלא לקחה עשייה ביד ישראל ומותרת
בהנאה דמו לא מנסך לה ומכאן ראייה להחיר מנכסל שנעמר בו יין
קודם ששלוהו אי נגע ביה עובד כוכבים דמיון שנעמר חו לא מנסך

ליה עובד מוכבים והקסא ר"ת דלשון
 כבדרייתא לא שמשע כן ועוד פ"ק
 דמילין (דף ו'). שמשע שהוא קרי'
 אלונותים קודם שנתנו לחובו י"ן דמני'
 הליקא י"ן לתת לחוך אלונותים ולא
 קאמר לעשות אלונותים לכך פירש ר"ת
 דאלונותים דרך הוה לעשות מתחלה
 בלא י"ן ומתכסין אותה לקיום
 וכחמסתפקין ממנה מעט מעט מערבין
 בה ה"ן שאם יכסיו לקיום אותה על
 זה ה"ן מתקלקלת ופ"ק אלונותים שם
 עובד מוכבים והקסא ר"ת דהצית
 כדי לשמות ולא ראה ישראל בשעה
 שמתהוה סקורה כ"י שנתן נתן דה"ן
 כבדרייתא פ"ק כמו שהיא נעשית
 מתחלה בלא י"ן ורשאי מושך מן
 הצית מותרת דודאי לא עירב בו י"ן

וימ"י ים רחבים להחזיר מזהמה
 תוספתא אלוליתית של עובדי כוכבים
 אחרים מפני שחלתו אין כלומר
 שחלתו אין של עובד כוכבים משמע
 האם חלתו אין של ישראל מותרת
 בגנע עובד כוכבים שנחנך בן
 משקן אחרים ואומר ריב"א דרוקא
 בשביל של שאלו הן יוכר בעין כלל
 אבל כשמשימים אותו בשומן או כחבול
 שחל ים לחוס לגנע עובד כוכבים
 לפי שהוא בעין יותר וכן הלכה למעשה:
 אין בבושה אין בו משום אין נסך.
 כן הלכה ומוחר בגנע עובד כוכבים
 מדשנו לים שמואל אבולט:

האי חטא דאקרים עד תלתא יובי. ולא גרס תלמיז יומין דהכי גמי מלניז בו מילין בשלשה ימים ראשונים כפרק המוכר פירות (ב"ב דף 77 ט.) דקאמר כל ששה ימים ודאי מכלל ואלין ספק: השתלם

וא שדא ביה וסר לאחוריה אחי"א מסר נפשיה אמרנא
גא לא מסר נפשיה והא רבי ינאי הוה כי עכבורי
הוה כי עכבורי הווי יתבי והווי קא שיתו חמרא
א בכובא וצדונהי בפרונקא וחויא לההוא חויא
בא עד דמלא בכובא וסליק חמרא עילוייה פרונקא
שתי דמוני אחריני לא שתי אמר רב איש ואיתמא
לסכנתא אמר רבאן הלכתא היין מזוג יש בו משום
סך דין מבושל ואין בו משום גילוי רואין בו משום
קיקה בר טובי איגליא (6) ההוא קיסתא דמאי והוה נייס
למליה בר מטיב א"ל הרי אמרו איתם ישו עליה והני

א ו"ל"ש בליליא אימת ישן עליהן לא אמרין רב לא שתי אמר סירכא דגברא נקיטא שמואל לא שתי מיא אבל מבי ארמאה שתי נהי דאנלוויא לא קפדי אבל מבי ארמלתא שתי שמואל לא שתי מיא לא מבי הן משום גילוי ואלי הן חד מר מתוק חד טילא חריפא חד חמר ופלפלין מר "אפסינתין מתוק מי בארג אר"ש מרא חליא דאתי מעסיא אמר רבא ובמקומו יש בו משום יים עד תלתא יומי יש בו משום גילוי 'ומשום' יין נסך מכאן

קצת הנוודות מר' יצחקא מתוך חוליא רב חמא מחגי לעילויא חד חמר פלפלין כ"י: ירושלים
חוק חמר מבושל ובלשון פסי כאוגי: קרינא. יין מתוך הבא מציא אין בו משום גילוי
עד שלשה ימים יש בו משום גילוי ויש בו משום יין נספך

אֵיחֻלוּפִּים. לְשׁוֹת: אֲלוֹנוּפִים. פִּשְׁרֵי: אֲסוּר. שֶׁהֵרֵם מַחְלֵמוֹ יֵין:
אֲלוֹנוּפִים כְּבִרְיָהּ. שֶׁלָּה הִיָּה יֵין מַחְלֵמָה בִּיד עֹוֵבֵד כּוֹכְבִּים אֵלָּה
לְקַחְתָּה עִשָּׂה מִדֵּי יִשְׂרָאֵל: מוֹסְרָם. בְּהִנָּה דְמוֹ לָה מִנְסָךְ לִיָּה:
עוֹשִׁין אֲנוּפִלִין. בְּשֶׁמֶת שְׂחָא לְשׁוֹת: וְאִין עוֹשִׁין אֲלוֹנוּפִים. שְׂחָא

לרפואה להטען כשיוראין מצות
ההרצח כדמפרס: ומיס גלולין.
ששאלו ועמדו בכלי יום או יומים
לסיות גלולין ושופין העליונים נחמס
במקנות: מווג. שני חלקי מים ואחד
יין: אין בו פסוס גילוי. שאלו נחש
שמה הימנו: גלולט. שוכד כוכבים
המה. משיב. גלולט: לדידי. שלא יגע
בו ויחברט: הרי אמרו וכו'. ושמעין
הכחאל חלק בשמה מותר: מווג. ולא
מווג. שאלו בו מים הרבה שמה
הנחת: גלוי ואחד. מנקב במים
וגד כמו (פסחים דף מ.)⁽¹⁾ (לראי דהיטוי)
ביקוע כמו דמלרי ויקי (ו) לקמן: ממי
שיגיה דדין. להראי לו גלולט דכר
ויקוק ביון זה רשבו: קלי נחש. מעט
מים: מפרס נפשו. למות וגד ושמה

ורבנן לשילוי ביה יתה
מבושל יש בו משום
גילוי אמר להו ר' י
אמר רשב"ל משום גג
יין מבושל אין בו מ
נסמך מחוי להו ר' י
ועל צוארי שמואל וא
לקמיהו חמרא מבושל
שמואל הרי אמרו יין
יין נסך אמתיה דרבי
חמרא מבושל אתיא
לה הרי אמרו יין מבו

נקיון: קפדי ומכסין המים שלא
יפול בהן פסולת: טיילא חריפא.
מיוא א"ל הרי אמרו
גילוי אמר רב פפא
טובא אבל מזוג ולא מי
מי שתי והא רבה בר
בארבא וזהו נקט
לשון מזוג וזהו

ויבן את המזבח ויזבח עליו
 עֲוֵינֵי דָרִין שְׁקִיל קֵלִי
 לֹא מִסֵּר בַּשְּׁפִיחָה וְאִמְרֵי
 וְאִמְרֵי לִי הֵן כִּדְרֵי
 מִזְבֵּחַ פֶּשֶׁל לְהוֹרֵם חֲמִי
 דְשִׁקֹּל מִיָּא וְרִמָּא בִּידֵי
 וְשִׁתִּי אִמְרֵי דְמוֹנֵי אִידֵי
 רַב מִשְׁרֵשִׁיא פִּירוּקָא
 גִּילְיֵי וִוִישׁ בּוֹ מִשּׁוּם יֵין
 נִסְכֵּי שְׁמַעְיָה דְרַב רַבִּי
 זְבַה אֲחָא לְגִבְרֵה דְרַבִּי

בימלי ביממא אבל בליליא לא יולא היא לא שגא בימ
שתי מבי ארמאה אמר לא זוהירי בגלוי מבי ארמלתא
מבי ארמלתא אמר לית לה אימתא דגברא ולא מיכס
אמנקורותא מיהא קפדי א"ר רב לא שתי מיא מבי ארמא
ארמאה ולא מבי ארמלתא: אריב"ל שלש יינות הן ואין
דמצרי זיקי מר ידנאק מתוק חוליא רב חמא מתני לעילוי
בן לקיש קרינא אין בו משום גילוי מאי קרינא א"ר אבהו ר
גילוי מ"ט חמר מדינת הוא אמר רבא יחא חמרא דא

וְיִירָשֶׁע בֶּן לֵוִי שְׁלֹשָׁה יָמֹת אֵין בָּהֶן מִשּׁוּם גִּלּוּי הָאֵדָם וְהַמִּתְקֵן חֵד מִלּוֹא חֲרִיפָא דִּין שִׁישׁ בּוּ רַבֵּשׁ וּפְלִמְלִין מִן אֶפְסִיתִינוּן. פִּי לַעֲנֵה בִלְשׁוֹן יוֹן אֶפְסִיתִיחַ כְּלוּמַר מִן בִּלְעָנָה אֲבָל בְּמִתְקוֹן כְּלוּמַר בְּעִסָּא יֵשׁ בּוּ מִשּׁוּם גִּלּוּי חֲדָמִי מִדִּנְהָ הוּא. אָמַר רַבָּא יוֹן שֶׁהִתְקַן

(א) גזלה ג'ל'ן זיין חטא'ם אל אלוהים אסירין אלוהים כנרייה' וכו'. (ב) גזלה ג'ל'ן וטעטט דאס דאס' אן דוד אחר מאס דרש' (קאס וכו'). (ג) ג'ל' אלז חוג ולא חוג שחי אף לא חקר נפשה. (ד) גזלה חוג דרשני' הי' לו גזל אחרת כגאל ולא בני דידן ויגע.